

ningsvæsen i sin Tjeneste, som er i høj Grad brugelig ved denne Lejlighed. At Sogneraadene slet ikke have Adgang hertil, hindrer dem i høj Grad i at naa Formaalet. Dertil kommer, at Politimesteren, ved at have alle Traadene i sin Haand, kan iværksætte Udpantningen, naar han endelig har fundet Barnefaderen. Derved er der vundet ganske overordentlig meget, idet Barnefaderen da ikke kan benytte Lejligheden til at slippe bort. Naar det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst) mente, at der i dette Forslag laa et Ønske fra Sogneraadene om at slippe for noget Arbejde, maa jeg bestemt modsige ham. Noget saadant Ønske ligger der absolut ikke i dette Forslag. Hvis Sogneraadene nære saadanne Ønsker, er der mange andre Omraader, paa hvilke de ville kunne fremsætte saadanne Ønsker, men det er en Kendsgerning, at Sogneraadene uden at kny Aar efter Aar tage det ene store Arbejde paa sig efter det andet, baade Lovgivningsarbejder og Arbejder, som rent administrativt lægges over paa dem. Det gælder ikke ved dette Forslag om, at man vil vælte nogen som helst Byrde over paa Politimesteren; men det, det gælder om, er i denne Lov at faa fastslaaet en saadan Foranstaltning, at Alimentationsloven virkelig kan komme til at virke efter sin Bestemmelse, og det gør den nugældende Lov ikke, fordi Sogneraadene ikke sidde inde med de fornødne Midler i saa Henseende, hvad derimod Politimestrene gøre. Det er derfor ønskeligt at faa netop den Bestemmelse ind i Loven, at Politimesteren faar hele Myndigheden i denne Sag. Naar det fra forskellige Sider er udtalt, at derved vil Politimestrenes Arbejde forøges, saa tror jeg ikke derpaa. Vel er det en given Ting, at som Forholdene nu ere, have Politimestrene et overordentlig stort Arbejde, hvad jo ogsaa er indrømmet af det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch), navnlig et vældigt Skriveri frem og tilbage, men det kedelige ved Tingen er, at det som oftest er resultatløs. Jeg mener altsaa, at Politimesterens Arbejde ikke vil blive forøget i nogen nævneværdig Grad, ja maaske en Del lettet, fordi de faa alle Traadene i deres Haand og derfor bedre kunne samvirke med Sogne-

raadene. Med disse Ord vil jeg bede det høje Ting om at fremme denne lille Lov saa hurtigt, som det paa nogen Maade er muligt. Det er ikke nogen Lov, der siger noget stort, men en Lov af den Natur, at jeg er sikker paa, at den i det praktiske Liv ikke alene vil faa økonomisk Betydning for Kommunerne, idet de ville faa Bidragene ind, men ogsaa faa betydelig moralsk Betydning, idet den væsentlig vil hindre Barnefaderen i at unddrage sig Forsørgelsespligten for sine uægte Børn.

Bojsen: Som det fra flere Sider er fremhævet, er det væsentligste Spørgsmaal ved denne Lov jo dette: Hvem skal udføre Arbejdet. Alle de andre Bestemmelser i Loven ere kun en Gentagelse af, hvad der staar i Loven af 12te April 1892. Det væsentlige er altsaa det Spørgsmaal: Hvem kan bedst udføre det Arbejde at inddrive Alimentationsbidragene, og her har jo dette Lovforslag ordnet det saaledes, at det bliver Politimestrene. Jeg tror ogsaa, at Politimestrene ville have langt lettere ved at gøre det. Det vil forøge deres Arbejde noget, men de have aabenbart langt lettere ved at gøre det end de 1,100 Sogneraad og Byraad. Jeg skal i saa Henseende minde om, at Sogneraadsformanden kun bliver valgt paa et Aar ad Gangen. Sogneraadsformændene skifte hyppigt, og naar der da kommer en ny Sogneraadsformand, faar han alle disse Sager og skal sætte sig ind i dem, og Sager angaaende Alimentationsbidrag ere noget af det mest udviklede, man har med at gøre. Politimestrene derimod sidde i Reglen ikke paa et Aar, og jeg antager, at naar Politiet faar med disse Sager at gøre, vil man ogsaa komme efter at simplificere Arbejdet ved dem. Jeg skal i saa Henseende minde om, at alle disse Resolutioner fra Øvrigheden om Bidrag til Barnemoderen have forskellig Forfaldstid. Man har ikke nogen bestemt Termin. I Reglen forfalder Bidraget halvaarligt, og jeg har ikke, som det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst) sagde, set, at det endogsaa forfalder maanedsvist. Jeg har ikke set andre Resolutioner end saadanne, der have halvaarlig Forfaldstermin. Det uheldige er imidlertid, at Ter-